

Ὁ βαρόνος ἀνέρχεται εἰς τὴν ὑψηλότεραν σκοπιὰν τοῦ πύργου καὶ ἐντείνει τὸ βλέμμα ἐπ' ἐλπίδι νὰ ἴδῃ τὸν κόμητα καὶ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἐμφανιζομένου εἰς τὸν ὀρίζοντα. Ἐπὶ τέλους, ἐνόμισεν ὅτι διέκρινεν αὐτούς· ὁ ἥχος τοῦ κέρατος, πρὺερχόμενος ἀπὸ τῶν κοιλάδων, ἐκυμάτιζεν εἰς τὸν ἀέρα, ἐπαναλαμβανόμενος ὑπὸ τῆς ἡχοῦς τῶν βουνῶν.

Ἐφαίνοντο ἐν τῷ βάθει πλῆθος ἱππέων προδιδόντων βραδέως διὰ τῆς ὁδοῦ, οἵτινες ὅμως, μόλις ἀφικόμενοι εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ ὄρους, αἶφνης μετέβαλον διεύθυνσιν.

Ἡ τελευταία ἀκτίς τοῦ ἡλίου ἐσθέσθη, αἱ νυκτερίδες ἤρχισαν τοὺς ἐλιγμούς των εἰς τὸ σκόφος, ἡ ὁδὸς ἐκαλύφθη ὑπὸ τοῦ σκότους καὶ ὁ ὀφθαλμός οὐδὲν πλέον διέκρινεν εἰμὴ ἕνα χωρικόν, ἐπανερχόμενον ἀπὸ τῆς ἐργασίας καὶ βραδέως ἀφικνούμενον εἰς τὴν καλύβην του.

Ἐνῶ ὁ γηραιὸς πύργος τοῦ Λανδσχόρτ ἦτο βεβυθισμένος εἰς τὴν ἀνησυχίαν, σκηνήλιαν διαφέρουσα συνέβαινε εἰς ἕτερον μέρος τοῦ Ὁδενβαλδ.

Ὁ νεαρὸς κόμης Φὸν Ἀλτεμβουργ ἠκολούθει ἡσύχως τὸν δρόμον του μετὰ τὸ σκεπρὸν καὶ βραδὺ ἐκεῖνο βῆμα, δι' οὗ πᾶς ἀνὴρ βαδίζει πρὸς τὸν γάμον, ἀφοῦ ἀπηλλάγη τῆς ἐνοχλητικότητος τῶν ἐρωτήσεων τῶν φίλων του, καὶ εἶναι βέβαιος, ὅτι περιμένει αὐτὸν ἡ μνηστὴ του, ὡς περιμένει αὐτὸν τὸ γεῦμα μετὰ μακρὰν ὁδοπορίαν.

Εἰς Βύρτσπουργ εἶχε συναντήσει συνάδελφόν του τινὰ ἐν τῷ στρατῷ, μεθ' οὗ εἶχε συνυπηρετήσει εἰς τὰ μεθόρια, τὸν Ἑρμάννον Φὸν Στάρκενφουστ, ἕνα τῶν ἀνδρειοτέρων καὶ εὐγενεστέρων Γερμανῶν ἱπποτῶν, ὅστις ἐπέστρεφεν ἐκ τοῦ στρατοῦ.

Ὁ πύργος τοῦ πατρός του δὲν ἀφίστατο πολὺ τοῦ πύργου τοῦ βαρόνου Λανδσχόρτ, εἰ καὶ κληρονομικὴ ἔρις εἶχε καταστήσει ἐχθρὰ καὶ ξέναν πρὸς ἀλλήλας τὰς δύο οικογενεῖας.

Ἐν τῇ διαχύσει καὶ τῇ θερμῇ τῆς ἀμοιβαίας ἀναγνωρίσεως, οἱ ἡμέτεροι δύο νέοι διηγήθησαν ἀλλήλοις τὰ παρελθόντα συμβάντα καὶ ὁ κόμης ἀφηγήθη ἐκτενῶς τὴν ἱστορίαν τοῦ ἐπικειμένου γάμου του, μὴ παραλιπὼν νὰ προσθήσῃ, ὅτι δὲν εἶχεν ἴδει τὴν μνηστὴν του, ἀλλ' ὅτι εἶχον ποιήσει αὐτῷ τὴν μεθυστικωτέραν περιγραφὴν τῶν θελημάτων της.

Οἱ δύο φίλοι ἠκολούθουν τὴν αὐτὴν ὁδόν, ἐπομένως ἀπεφάσισαν νὰ συνοδοιπορήσωσιν, ὅπως δὲ τὸ πράξωσιν ἀνεωότερον, ἐγκατέλιπον τὴν Βύρτσπουργ ἐνωρίς, ὁ δὲ κόμης ἔδωκε διαταγὰς, ὅπως ἡ συνοδία του κινηθῇ βραδύτερον καὶ προφθασῇ αὐτόν.

Οἱ δύο νέοι διεσκέδασαν τὴν ἀνίαν τῆς ὁδοπορίας διὰ τῶν ἀναμνήσεων στρατιωτικῶν συμβάντων· ἀλλ' ὁ κόμης καθίστατό πως ὀχληρὸς, ἐπανερχόμενος, ὑπὲρ τὸ δέον, εἰς τὰ ὑποτιθέμενα θέλητρα τῆς μνηστῆς του καὶ εἰς τὴν μέλλουσαν εὐτυχίαν του.

Οἱ συνοδοιπόροι, συνομιλοῦντες, εἰσέ-

δυσαν μεταξύ τῶν ὁρέων τοῦ Ὁδενβαλδ καὶ μάλιστα εἰς τινὰ τῶν μάλλον δασυδῶν καὶ μονήρων φαράγγων αὐτῶν.

Εἶναι γνωστὸν, ὅτι τὰ δάση τῆς Γερμανίας ἐλυμαίνοντο πάντοτε λησται οὐχ ἦττον ἢ ὅσον τοὺς πύργους καὶ τὰ φρούρια αὐτῆς φαντάσματα· πλὴν, κατὰ τὴν ἐν λόγῳ ἐποχὴν, οἱ πρῶτοι ἦσαν πολυάριθμοι, ἔνεκα τοῦ πλῆθους τῶν ἀπολυθέντων στρατιωτῶν.

Δὲν θέλει θεωρηθῇ λοιπὸν παράδοξον, ὅτι οἱ ἡμέτεροι ἱππῶται προσεδίθησαν ὑπὸ συμμορίας ληστῶν ἐν μέσῳ τοῦ δάσους. Καὶ ἡμύνησαν μὲν ἐρωμένως, ἀλλὰ παρ' ὀλίγον κατεβάλλοντο, ὅτε ἀφίκετο ἡ συνοδία τοῦ κόμητος.

Εἰς τὴν θέαν τῆς ἐπερχομένης ἐπικουρίας, οἱ λησται ἐτράπησαν εἰς φυγὴν, πλὴν ὁ κόμης εἶχε λάβει θανατηφόρον τραῦμα, ἐπομένως ἐδέησε νὰ ἐπαναγαγῶσιν αὐτὸν βραδέως καὶ ἡρέμα εἰς τὴν Βύρτσπουργ.

Μοναχὸς τις, θεωρούμενος ἀξιὸς ἰατρός τῶν τε σωματικῶν καὶ τῶν ψυχῶν, προσεκλήθη ἐκ πλησιοχώρου Μονῆς, ἀλλὰ τὸ ἥμισυ τῆς ἐπιστήμης του ἀπεδείχθη ἀνωφελές, διότι αἱ στιγμαὶ τῆς ζωῆς τοῦ δυστυχοῦς κόμητος ἦσαν ἡριθμημέναι.

Οὗτος, κατὰ τὰς στιγμὰς ταύτας, ἐξώρκισε τὸν φίλον του νὰ πορευθῇ παρὰ χροῖμα εἰς τὸν πύργον τοῦ Λανδσχόρτ καὶ νὰ καταστήσῃ γνωστὸν τὸ ἀπαίσιον αἴτιον, τὸ ὅποῖον ἐκώλυεν αὐτόν τοῦ νὰ μεταβῇ εἰς συνάντησιν τῆς μνηστῆς του.

Δὲν ἦτο μὲν ὁ περιπαθέστερος τῶν ἐραστῶν, ἦτο ὅμως ὁ ἀκριβέστερος τῶν ἀνθρώπων, ἐπομένως ἐπεθύμει διακκῶς, ὅπως ἡ παραγγελία του ἐκπληρωθῇ μεθ' ἀδρότητας καὶ ἀνευ ἀναβολῆς.

Ἐὰν τοῦτο δὲν γίνῃ, εἶπε, δὲν θὰ κοιμηθῶ ἥτις ἐν τῷ τάφῳ.

Τὰς δὲ τελευταίας λέξεις ἐπανάλαβε μετ' ἐκτάκτου ἐπισημότητος.

Ἡ τῆς παραγγελίας ταύτης ἀποδοχὴ καὶ ἡ περὶ τῆς ταχίστης ἐκπληρώσεως ὑπόσχεσις οὐδένα ἐπεδέχοντο, ἐν ἐκείναις ταῖς στιγμαῖς, διαταγμὸν, ὅθεν ὁ Στάρκενφουστ προσεπάθησε ν' ἀπιδώσῃ αὐτῷ τὴν γαλήνην καὶ ὑπεσχέθη νὰ γίνῃ ὁ πιστὸς ἐκτελεστὴς τῆς τελευταίας βουλῆς του, πρὸς ἐπιθεστικῶσιν δὲ τῆς ὑποσχέσεώς του ἔτεινε αὐτῷ τὴν δεξιάν. Ὁ ἐτοιμοθάνατος ἔλαβε καὶ ἐθλίψεν αὐτήν, ἀλλὰ, μετ' ὀλίγον, κατελήθη ὑπὸ παραληρημάτων, ἐλάλησε περὶ τῆς μνηστῆς του, περὶ τῶν ὑποσχέσεών του, περὶ τοῦ δοθέντος λόγου του, ἐζήτησεν ἵππον, ὅπως δράμῃ εἰς τὸν πύργον τοῦ Λανδσχόρτ καὶ ἀπέθανεν, ἐνῶ, κατὰ φαντασίαν, εἶχεν ἱππεύσει.

Ὁ Στάρκενφουστ ἐξέπεμψε στεναγμὸν καὶ ἔχυσε δάκρυ στρατιώτου ἐπὶ τῷ πρόρῳφ θανάτῳ τοῦ συναδέλφου του, εἶτα δ' ἀνελογίσθη τὴν δυσχερῆ ἐντολήν, ἥς τὴν ἐκτέλεσιν ἀνέλαβεν.

Ἡ καρδιά του ἐπιέζετο καὶ τὸ λογικόν του ἦτο τεταραγμένον, διότι ἔμελλε νὰ ἐμφανισθῇ ἀπρόσκλητος ἐνώπιον ἐχθρικών προσώπων, τῶν ὁποίων ἤθελε ψυχρᾶναι τὴν ἀγαλλίαν δι' ἀπαισιῶν εἰδήσεων. Ἀφ'

ἐτέρου ὅμως ἡ περιεργία ἐψιθύριζεν εἰς τὰς ἀκοὰς αὐτοῦ, ὅτι ὤφειλε νὰ ἴδῃ τὴν ἐπὶ κάλλει διάσημον Κατσενελλενδόγκεν, τὴν οὕτως ἐπιμελῶς ἀπομακρυνομένην τοῦ κόσμου, διότι ἦτο περιπαθὴς θαυμαστῆς τοῦ ὠραίου φύλου, ὁ δὲ χαρακτήρ του ἐνεῖχε τι ἐπιχειρηματικῆς ἐκκεντρικότητος καὶ ἐτρέλλαινε αὐτὸν διὰ τὰ ἔκτακτα συμβάντα.

Πρὶν ἢ ἀπομακρυνθῇ, συνησχολήθη μετὰ τῆς εὐλαβοῦς ἀδελφότητος τῆς Μονῆς περὶ τῶν εἰς τὴν κηδεῖαν τοῦ φίλου του ἀναγκαίων, ὅστις ἔμελλε νὰ ταφῇ εἰς τὴν Μητρόπολιν τῆς Βύρτσπουργ παρὰ τοὺς τάφους τῶν συγγενῶν του.

Εἶναι ἤδη καιρὸς νὰ ἐπανεέλθωμεν εἰς τὴν ἀρχαίαν οἰκογένειαν τῶν Κατσενελλενδόγκεν, οἵτινες ἀνυπομόνως περιέμενον τὸν ἐκὺτῶν ξένον καὶ ἐτι μάλλον ἀνυπομόνως τὸ γεῦμα των, νὰ ἐπανεέλθωμεν δ' ἐπίσης εἰς τὸν ἀξιόλογον βαρόνον, ὅστις ἀνέπνεε τὸν καθαρὸν ἀέρα ἀπὸ τῆς ὑψηλῆς σκοπιᾶς.

Ἐπεται τὸ τέλος.

Δ **

Εἰς τὸ Γραφεῖον

Τῶν ἐκλεκτῶν μυθιστορημάτων

πωλοῦνται τὰ ἐξῆς νεώτατα γαλλικὰ βιβλία, μετὰ τὰς αὐτὰς τιμὰς τῶν γαλλικῶν βιβλιοπωλείων, ἥτοι πρὸς πρᾶγμα γρυσὰ 3.50 ἕκαστος τόμος, ἐλεύθ. ταχυδρομικῶν 3.80 :

LE DOSSIER DU GÉNÉRAL BOULANGER, par UN CURIEUX.

GISELLE RUBENS, par ERNEST DAUDET.

LES GIGOLOTS DE CES DAMES, par INAETH...

L'EMPIRE D'ALLEMAGNE à VOL D'OISEAU, par E. BRAULT.

L'ART DE FAIRE SES 13 JOURS, par L. DIDIÈRE.

LES 36 FEMMES DE LA BALADE, par JEAN MALIC.

PORTRAITS D'AUJOURD'HUI, par ADOLPHE RACOT.

PORTRAITS D'HIER, par ADOLPHE RACOT.

LES FINESSES DE PINTAU, par CHARLES LEROY, illustré.

LES FEMMES NIQUIÉTANTES ET LES MARIS COMIQUES, par DANIEL DARC.

LES BILLETS BLEUS, par ÉMILE GOUDEAU, illustrations de Trock.

LA COUR DE L'EMPEREUR GUILLAUME, par ***.

LA FRANCE ET L'ALLEMAGNE, par C. KOETTSCHAU, lieutenant-Colonel, ouvrage traduit avec l'autorisation de l'auteur, par ERNEST JAGLE, professeur à l'École spéciale militaire de Saint-Cyr.

LES S'CRONGNIEUGNIEU DU COLONEL RAMOLLOT, par CHARLES LEROY.

LES FEMMES JUGÉES PAR LE DIABLE, par G. CLAUDIN.

GRIPPE-SOLEIL, par F. DU BOISGOBEY.

HONNÊTE ? par E. ERISH ET N. LAVAL.

GAULOISERIES NOUVELLES, par ARMAND SILVESTRE.

LA VIE EN CHEMIN DE FER, par PIERRE GIFFARD.

L'HYGIÈNE DE L'AMOUR, par MANTEGAZZA.

LE TOUT BERLIN, par ***.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Δεχόμεθα ἐτησίως προπληρωτάς συνδρομὰς ἀπὸ τοῦ ἀριθ. 177, ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἤρξαντο δημοσιευόμενα ὅπως νῦν μυθιστορήματα.